

Kitab Daniel - Nomor Saratus Salapan Puluh Tujuh

Ngabukana Profétik: Panghimpunan Kadua Al-Masih jeung Peran Éskatologis Islam dina Narasi Wahyu

Jeff Pippenger
2024-04-29

Urang ayeuna keur ngidentifikasi yén salah sahiji kajadian anu dilambangkeun ku tujuh guludug téh nyaéta pagawean Kristus dina ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina, anu mimiti dipigawé ku Mantenna dina bulan Juli 2023. Sajarah Millerite ngidentifikasi yén pagawean ieu dilaksanakeun kalayan peperangan Islam minangka latar tukang tina éta pesen.

Pesen éta nyaéta Wahyu Yesus Kristus, anu dibuka segelna pas saméméh masa pangauban ditutup, tapi pesen éta dibawa ku (ditempatkeun dina kontéks) pesen tina cilaka katilu. Dina mangsa anu pisan nalika Gusti ngulinkeun panangan-Na pikeun kadua kalina dina taun 1849, Sister White keur maparin katerangan ngeunaan kaguncangan bangsa-bangsa anu murka, anu mangrupa lambang Islam.

“Dina tanggal 16 Désémber 1848, Gusti maparin ka abdi hiji titingalian ngeunaan kaguncangan kakawasaan-kakawasaan langit. Abdi ningali yén nalika Gusti ngandika ‘langit,’ dina maparin tanda-tanda anu kacatet ku Mateus, Markus, jeung Lukas, Anjeunna nyaéta ngandung harti langit, sarta nalika Anjeunna ngandika ‘bumi’ Anjeunna nyaéta ngandung harti bumi. Kakawasaan-kakawasaan langit téh nyaéta panonpoé, bulan, jeung béntang-béntang. Maranéhna maréntah di langit. Kakawasaan-kakawasaan bumi téh nyaéta anu maréntah di bumi. Kakawasaan-kakawasaan langit baris diguncang ku sora Allah. Tuluy panonpoé, bulan, jeung béntang-béntang bakal dipindahkeun tina tempat-tempatna. Maranéhna moal sirna, tapi baris diguncang ku sora Allah.

“Mega-méga poék datang jeung silih tubruk. Angkasa beulah sarta ngagulung ka tukang; tuluy urang tiasa neutep ka luhur ngaliwatan rohangan anu kabuka di Orion, ti dinya sumping sora Allah. Kota Suci bakal turun ngaliwatan rohangan anu kabuka éta. Kuring ningali yén kakawasaan-kakawasaan di bumi ayeuna keur diguncang jeung yén kajadian-kajadian datang nurutkeun runtuyan. Perang, jeung béja-béja perang, pedang, kalaparan, jeung pageblug, nyaéta anu pangheulana ngaguncang kakawasaan-kakawasaan di bumi; tuluy sora Allah bakal ngaguncang panonpoé, bulan, jeung béntang-béntang, sarta bumi ieu ogé. Kuring ningali yén guncangan kakawasaan-kakawasaan di Éropa lain, sakumaha diajarkeun ku sawatara jalma, guncangan kakawasaan-kakawasaan langit, tapi éta téh guncangan bangsa-bangsa anu ambek.”
Early Writings, 41.

Para ahli sajarah negeskeun yén anu ngageunjeungkeun bangsa-bangsa Éropa dina taun 1848 téh nyaéta kagiatan bala tentara Islam, sabab sacara nubuat maranéhna dilambangkeun minangka kakawasaan anu ngamurkaan bangsa-bangsa. Dina kasaksian kahiji ngeunaan Gusti ngulurkan

panangan-Na pikeun kadua kalina dina sajarah taun 1840 nepi ka 1844, amanat Tangis Tengah Peuting sumping ka pasamoan kémah di Exeter. Ti dinya nepi ka 22 Oktober 1844 amanat éta nyapu sakuliah basisir wétan Amérika Serikat kawas gelombang pasang anu gedé. Gerakan éta geus ditipikeun ku asupna Kristus kalayan jaya ka Yérusalém, sarta nyaéta hiji kalde anu ngangkut Kristus asup ka Yérusalém.

Pesen ceurik peuting ngagambarkeun sakabéh pesen nubuat tina Wahyu Yesus Kristus, tapi éta Wahyu ditempatkeun dina kontéks Islam tina balahi katilu anu ngageuingkeun amarah bangsa-bangsa, sabab Islam lah anu mawa pesen anu jadi Wahyu Yesus Kristus. Yesus téh Singa tina kaom Yuda, sarta Anjeunna kabeungkeut kana pesen ngeunaan “kalde.”

Yuda, manehna anu bakal dipuji ku dulur-dulur anjeun; leungeun anjeun bakal nyekel beuheung musuh-musuh anjeun; anak-anak bapa anjeun bakal sujud di hareupeun anjeun. Yuda téh anak singa: ti mangsa buruan, he anak kuring, anjeun geus naek; manehna ngelok handap, ngagolér siga singa, jeung siga singa kolot; saha anu wani ngahudangkeun manehna? Tongkat karajaan moal undur ti Yuda, atawa nu méré hukum ti antara sukuna, nepi ka Silo sumping; jeung ka anjeunna bakal aya panghimpunan bangsa-bangsa. Ngabeungkeut anak kaldina kana tangkal anggur, jeung anak kaldi bikangna kana tangkal anggur pilihan; anjeunna ngumbah pakeanana ku anggur, jeung jubahna ku getih buah anggur: Panonna bakal beureum ku anggur, jeung huntuna bodas ku susu. Kajadian 49:8–12.

Ngaliwatan Yuda “panghimpunna jalma” diwujudkeun. Kristus, minangka Yuda, ogé nyaéta “Tangkal Anggur,” sarta “tangkal anggur pilihan” di hijikeun ka “anak kalde.” “Pakéan”-Na dikumbah ku “anggur,” anu nyaéta “getih buah anggur.” Kristus mimiti ngucurkeun getih-Na di Getsemani, waktu Anjeunna ngesang getih, sarta Getsemani hartina “parasan zaitun.” Ti Getsemani nepi ka salib Anjeunna ngucurkeun getih-Na anu mulya pikeun ngahimpun sakumna manusa ka diri-Na.

Ayeuna nya éta pangadilan ka ieu dunya; ayeuna pangeran ieu dunya bakal dialungkeun ka luar. Jeung Kami, upama Kami diangkat tina bumi, bakal narik sakumna manusa ka Kami. Ieu saur-Na, nandakeun ku maot kumaha Anjeunna bakal pupus. Yohanes 12:31–33.

Pagawéan Kristus dina narik sakumna manusa ka Anjeunna téh mangrupa prosés dua léngkah, sabab Anjeunna mimitina ngumpulkeun “jalma-jalma buangan ti Israél,” tuluy ngagunakeun maranéhna minangka panji pikeun narik domba-domba-Na anu séjén.

Kami téh pangangon nu hade, sarta nyaho ka domba-domba Kami, jeung ku domba-domba Kami dipikawanoh. Sakumaha Rama nyaho ka Kami, kitu deui Kami nyaho ka Rama; sarta Kami maparin nyawa Kami pikeun domba-domba. Jeung aya deui domba-domba Kami nu lain tina kandang ieu: maranéhna ogé kudu ku Kami dibawa, sarta maranéhna bakal ngadéngé sora Kami; tuluy bakal aya hiji kandang, jeung hiji pangangon. Yohanes 10:14–16.

Sarébu opat puluh opat rébu téh nyaéta “domba-domba” anu wanoh ka Anjeunna. “Domba-domba séjén” téh nyaéta kawanan-Na anu kaluar ti Babul nalika maranéhna ningali jeung ngadéngé panji. Saméméh Anjeunna ngangkat panji-Na, anu nyaéta domba-domba-Na, Anjeunna mimitina ngumpulkeun maranéhna pikeun kadua kalina. Galur sajarah suci éta sajajar jeung ayat tilu welas

nepi ka lima welas tina Daniel pasal sabelas, ku kituna sajarah jeung sajarah nu disumputkeun dina ayat opat puluh. Éta ngawakilan galur tanduk Protestan anu sajati anu ngajalankeun dina sajarah tanduk Protestan nu murtad, tanduk Républikan nu murtad, jeung datangna palacuran Tirus, pas saméméh hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji. Galur tanduk Protestan anu sajati ngawakilan boh sajarahna boh ogé pesenna, tempat sarébu opat puluh opat rébu diségél.

“Urang buangan Israil” ngalambangkeun hiji golongan anu patukang tonggong jeung “jamaah anu nyindiran”, sakumaha ku Yermia diidentifikasi, atawa sakumaha “sinagoga Sétan” anu ku Yohanes diidentifikasi dina Wahyu pasal dua jeung tilu, tempat gereja Smirna jeung Filadéfia dipapatahan. Urang Filadéfia ngalambangkeun “saratus opat puluh opat rébu” dina Wahyu pasal tujuh, sarta Smirna téh “jalma réa anu kacida lobana” dina pasal anu sarua, anu teu kaetang jumlahna. Dua golongan jalma nu ditebus dina poé-poé panungtungan keur aya dina pasaliaan jeung jalma-jalma anu ngabohong, anu aya dina sinagoga Sétan, sarta ngaku yén maranéhna téh umat Allah, sabab maranéhna nyebut dirina urang Yahudi.

Garis tanduk Protestan anu sajati ngandung pasulayan anu aya antara maranéhna jeung bangsa perjangjian baheula anu harita keur dipaliwat. Dina sajarah anu sarua, jalma-jalma satia ogé aya dina pasulayan jeung garis Protestantisme murtad jeung Katolik. Tilu entitas agama éta ngawakilan naga, sato galak, jeung nabi palsu dina tingkat mikro di jero garis tanduk Protestan anu sajati.

“Kuring ningali yén gereja ngan dina ngaran wungkul jeung Adventis ngan dina ngaran wungkul, saperti Yudas, bakal ngahianat urang ka kaum Katolik pikeun meunangkeun pangaruh maranéhna sangkan datang ngalawan bebeneran. Harita para suci bakal jadi hiji umat anu teu kasohor, saeutik dipikawanoh ku kaum Katolik; tapi gereja-gereja jeung Adventis ngan dina ngaran wungkul anu nyaho kana iman jeung kabiasaan urang (lantaran maranéhna ngabencian urang ku sabab poé Sabat, sabab maranéhna teu bisa ngabantah éta) bakal ngahianat para suci sarta ngalaporkeun maranéhna ka kaum Katolik minangka jalma-jalma anu teu ngindung kana lembaga-lembaga rahayat; nyaéta, yén maranéhna ngajaga poé Sabat jeung henteu ngindung kana poé Minggu.” Spalding and Magan, 1, 2.

Urang geus kungsi ngabahas petikan ieu saméméhna, sarta dina ngalakukeun éta urang nangtukeun yén ungkara “gereja nominal” jeung ungkara “Adventis nominal” bakal miboga harti jeung panerapan anu béda dina mangsa Sister White nyerat kecap-kecap éta. Sanajan kitu, para nabi nyarios leuwih pikeun poe-poe panungtungan tibatan pikeun sajarah maranéhna sorangan, ku kituna dina petikan ieu gereja nominal dina poe-poe panungtungan téh nyaéta Protestantisme murtad. Kecap “nominal” hartina “ngan dina ngaran wungkul”.

Garéja anu disebut Protestan eureun ngaprotes Roma dina taun 1844, nalika maranéhna muru ngalawan asup ka Tempat Nu Maha Suci ku iman, tempat maranéhna saenyana tiasa ngakuan yén Sabat poé katujuh téh poé ibadah anu leres. Sabalikna, maranéhna tetep nahan pangibadah ka panonpoé, anu mangrupikeun tanda Katolik. Mustahil pikeun “ngaprotes” Roma, anu hiji-hijina harti tina kecap “Protestan,” lamun anjeun geus narima lambang kakawasaanana, anu ku garéja Roma geus sababaraha kali diidentifikasi minangka kakawasaanana pikeun ngarobah poé ibadah dina Kitab Suci tina Sabat poé katujuh jadi Minggu.

“Adventis nominal” nyaéta jalma-jalma anu ngaku yén dirina téh Adventis Poé Katujuh, tapi maranéhna ogé diidentifikasi minangka Yudas, anu jadi lambang saurang murid anu geus ngahianat pangakuanana. Garéja Adventis Poé Katujuh anu nominal bakal ngéwa ka “jalma-jalma suci,” sarta jalma-jalma suci éta teras “bakal” jadi “jalma-jalma anu teu kasohor.” Maranéhna ngéwa ka jalma-jalma suci anu teu kasohor éta, “ku sabab poé Sabat,” nyaéta bebeneran anu teu sanggup ku maranéhna “dibantah.” Bebeneran Sabat dina sajarah Sister White nyaéta Sabat poé katujuh, tapi éta ngagambarkeun bebeneran Sabat dina poé-poé panungtungan, anu teu bisa dibantah, sarta éta téh doktrin anu mimiti ditolak ku Adventisme Laodikea Adventis Poé Katujuh dina pemberontakan maranéhna taun 1863. Doktrin éta nyaéta bebeneran dasar anu pangheulana kapanggih ku William Miller, sarta éta ngawakilan bebeneran-bebeneran dasar Adventisme anu ku Adventis nominal ditolak pikeun dijalankeun, sakumaha digambarkeun ku jalan-jalan baheula dina kitab Yermia. Bebeneran Sabat éta nyaéta “tujuh kali,” dina Imamat dua puluh genep.

Galur Protestanisme sajati anu kagambarkeun ku Filadelfia jeung Smirna dihianatan ku maranéhna anu dilambangkeun minangka Yudas. Yudas sapuk pikeun ngahianat Yesus tilu kali, ku kituna nandakeun hiji panghianatan anu maju laun-laun anu miheulaan sarta puncakna aya dina salib. Ayat genep welas tina Daniel sabelas ngagambarkeun hukum Minggu, anu geus dilambangkeun ku salib. Ku sabab éta, dina ayat-ayat anu ngantarkeun kana hukum Minggu dina ayat genep welas, anu ogé sarua jeung hukum Minggu dina ayat opat puluh hiji, hiji panghianatan tilu léngkah ditimpakeun ka para suci dina poé-poé panungtung. Panghianatan éta lumangsung salila mangsa nalika Gusti keur ngumpulkeun panji-Na dina poé-poé panungtung pikeun kadua kalina.

Jeung dina poé éta bakal aya hiji akar ti Isai, anu baris nangtung jadi panji pikeun bangsa-bangsa; ka anjeunna bangsa-bangsa sanés bakal néangan: sarta pangreureuhan-Na bakal mulya. Jeung bakal kajadian dina poé éta, yén Pangeran bakal ngulinkeun deui panangan-Na pikeun kadua kalina, pikeun ngarebut deui sesa umat-Na anu masih kari, ti Asyur, jeung ti Mesir, jeung ti Patros, jeung ti Kus, jeung ti Elam, jeung ti Sinear, jeung ti Hamat, jeung ti pulo-pulo laut. Jeung Anjeunna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma Israél anu kalungsur, jeung ngahijikeun deui jalma-jalma Yuda anu paburencay ti opat juru bumi. Dengki Epraim ogé bakal sirna, sarta musuh-musuh Yuda bakal dipupus: Epraim moal dengki ka Yuda, jeung Yuda moal ngagangu Epraim. Tapi maranéhna bakal ngapung ka taktak urang Pelisti ka kulon; babarengan maranéhna bakal ngarampas jalma-jalma ti wetan; maranéhna bakal nimpakeun panangan maranéhna ka Edom jeung Moab; sarta urang Amon bakal nurut ka maranéhna. Yesaya 11:10–14.

Yesaya nétélakeun kaayaan sajarah pikeun ieu petikan dina ayat kasapuluh, ku ungkara “dina poe eta.” Ku kituna, “poe” éta geus diidentifikasi dina ayat-ayat nu miheulaan ayat kasapuluh. Lamun urang maluruh ieu carita nubuat husus ka tukang nepi ka hiji rujukan anu ngamungkinkeun urang nangtukeun iraha “poe eta” téh, urang nepi ka ayat kahiji tina pasal sapuluh.

Cilaka ka maranéh anu netepkeun katangtuan-katangtuan anu teu adil, jeung anu nyerat kasangsaraan anu geus maranéhna parentahkeun. Yesaya 10:1.

Sadérék White netepkeun yén “katetepan anu teu adil” dina ieu ayat téh nyaéta hukum Minggu anu moal lila deui bakal datang:

“Hiji Sabat brahala geus diadegkeun, sakumaha arca emas diadegkeun di tanah datar Dura. Jeung sakumaha Nebukadnesar, raja Babul, ngaluarkeun parentah yén sakur anu henteu sujud jeung nyembah ka ieu arca kudu dipaéhan, kitu deui hiji proklamasi bakal dijieun yén sakur anu henteu ngahormat ka lembaga poé Minggu bakal dihukum ku panjara jeung pati. Ku kituna Sabat PANGERAN diinjak-injak. Tapi PANGERAN geus ngadawuh, ‘Cilaka pikeun maranéhnanana anu netepkeun katangtuan-katangtuan anu teu adil, jeung nyerat kasangsaraan anu geus maranéhnanana tangtukeun’ [Yesaya 10:1]. [Sepanya 1:14–18]” Manuscript Releases, jilid 14, 92.

Kontéks Pangeran ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina ditempatkeun dina sajarah krisis hukum Minggu anu keur ngadeukeutan, sabab dina ayat dua welas pasal sapuluh, Yesaya nyarioskeun ngeunaan Pangeran ngaréngsékeun hiji pagawéan di antara umat-Na saméméh Anjeunna mawa pangadilan eksekutif-Na dina katetepan anu teu bener, nyaéta hukum Minggu.

Ku sabab éta bakal kajadian, yén lamun Pangeran geus ngalaksanakeun sakabéh padamelan-Na di Gunung Sion jeung di Yerusalem, Kami bakal ngahukum buah tina haté nu sombong raja Asyur, jeung kamulyaan tina panon-na nu luhur. Yesaya 10:12.

“padamelan ka Sion jeung ka Yerusalem”, anu “dipigawe” ku Gusti saméméh dimimitian hukuman kana kapapaan dina hukum Minggu, nyaéta pamasangan meterai ka saratus opat puluh opat rébu. Dina Yehezkiel pasal salapan, jalma anu mawa tempat tinta panulis ngaliwatan Yerusalem bari nempatkeun tanda ka jalma-jalma anu “ngarénjag jeung ceurik ku sabab kaijian-kaijian anu dipigawe di éta nagri” jeung di jero garéja. Éta padamelan ngawengku ogé prosés Gusti ngumpulkeun deui jalma-jalma buangan Israil pikeun kadua kalina. Anjeunna ngumpulkeun maranéhna ti opat juru bumi, sarta “opat juru bumi” dilambangkeun ku dalapan wewengkon géografis. Dalapan téh lambang prosés pangudagan tina gambar sato galak, ku kituna netelakeun yén pangumpulan pamungkas jalma-jalma anu baris jadi panji lumangsung dina mangsa nalika ujian gambar sato galak keur dilaksanakeun di bumi.

Kahijian anu dilambangkeun ku “Epraim” anu “teu sirik ka Yuda, jeung Yuda” anu “teu ngaganggu Epraim,” lumangsung nalika musuh-musuh Yuda dipupus. Dina harti nubuatan, umat perjangjian baheula, anu dilambangkeun ku Yudas, atawa sinagoga Iblis, atawa kumpulan jalma-jalma nu nganyenyeri, atawa kaum Protestan dina sajarah Millerite, atawa urang Yahudi dina sajarah Kristus, “dipupus” dina kuciwa anu kahiji. Nalika Yeremia ngalambangkeun sajarah éta pisan, anjeunna diparéntahkeun yén manéhna moal kungsi bisa balik deui ka kumpulan jalma-jalma nu nganyenyeri, sanajan maranéhna bisa balik ka anjeunna lamun maranéhna milih pikeun tobat.

Ti tanggal 18 Juli 2020 nepi ka hukum Minggu, Gusti ngumpulkeun umat-Na poé-poé panungtungan pikeun kadua kalina. Anjeunna ngumpulkeun maranéhna ti sakuliah dunya, dina mangsa nalika Anjeunna keur ngarampungkeun sakabéh pagawéan-Na ka Yuda jeung Yerusalem. Dina mangsa pamasangan segel éta, umat Allah dina poé-poé panungtungan bakal teu kasohor, tapi

sanajan kitu bakal nyanghareupan hiji pasatuan tilu rupa anu ngalawan pagawéan maranéhna.

Katolikisme mangrupa sato tina persatuan tilu rangkep, sarta salah sahiji putrina nyaéta golongan anu ku Sister White diidentifikasi minangka gareja nominal. Maranéhna ngawakilan nabi palsu. Adventis Laodikia nominal, anu dilambangkeun ku Yudas, dina gambaran ieu nyaéta naga. Pemberontakan taun 1863 ditipikeun ku pemberontakan Israél kuna di Kades anu kahiji, nalika maranéhna milih nolak amanat Yosua jeung Kaleb sarta balik deui ka Mesir. Mesir mangrupikeun lambang naga.

Eh anak manusa, adangkeun beungeut maneh ngalawan ka Firaun raja Mesir, sarta bernubuatlah ngalawan ka manéhna, jeung ngalawan sakuliah Mesir: Ucapkeun, sarta pok nyarios, Kieu timbalan PANGERAN ALLAH; Tenjo, Kami ngalawan ka maneh, Firaun raja Mesir, naga gedé anu ngagoler di tengah walungan-walunganna, anu geus nyarios, Walungan kuring téh milik kuring sorangan, sarta kuring anu nyieunna pikeun diri sorangan. Yehezkiel 29:2, 3.

Pemberontakan di Kadesh ngawakilan ujian kasapuluh dina hiji prosés pangujian anu ngabalukarkeun panolakan jeung pupusna umat pilihan anu geus dibawa kaluar ti Mesir, sarta ngalambangkeun ujian panungtungan tina hiji prosés pangujian anu ditumpangkeun ka Adventisme Millerite Filadelfia dina 22 Oktober 1844 sarta ditutup ku pemberontakan taun 1863. Dina pisan tungtung sajarah Israél baheula, urang Yahudi “ngagorowok, ‘Singkirkeun anjeunna, singkirkeun anjeunna, salibkeun anjeunna’. Pilatus ngadawuh ka maranéhna, ‘Naha Kami kudu nyalibkeun Raja maranéh?’ Imam-imam kapala ngawalon, ‘Kami teu boga raja iwal ti Kaisar.’” Dina pemberontakan kahiji jeung pemberontakan panungtungan, umat perjangjian anu baheula milih ngaidentifikasi hiji lambang naga (Mesir jeung Roma kaping) minangka rajana.

Dina tanggal 18 Juli 2020, “para lawan Yuda” parantos “dipupus,” sarta Bait Allahna saratus opat puluh opat rébu parantos didirikeun. Anu kari ngan ukur supaya bait éta disucikeun, saméméh Utusan Perjangjian ngadadak sumping ka Bait-Na. Bait sajarah Millerite diadegkeun salila opat puluh genep taun, ti 1798 nepi ka 1844. Dina kuciwa kahiji tanggal 19 April 1844, kaum Protestan dipupus sarta jadi bagian tina sinagoga Iblis, pasamuhan para panyindiran, hiji putri Roma. Ti harita nepi ka 22 Oktober 1844, lumangsung hiji prosés panyucian saméméh jalma-jalma satia nuturkeun Kristus asup ka Tempat Maha Suci, supaya Anjeunna tiasa ngalaksanakeun pagawean ngahijikeun Kaallahan-Na jeung kamanusaan maranéhna.

Sajarah tanduk Protestan anu sajati, anu dikumpulkeun deui pikeun kadua kalina pas saméméh kaluarna dekrit anu teu bener, sangkan maranéhna jadi panji anu dipaké ku Allah pikeun nyaur domba-domba-Na anu séjén kaluar ti Babilon, lumangsung dina mangsa anu sarua nalika tanduk Républik jeung Protestan anu murtad keur ngahiji, ngalakukeun cabul rohani, ku kituna jadi hiji daging, atawa hiji bait, nyaéta gambar sato galak. Bait Allah dina waktu anu sarua keur ngawangun gambar Kristus.

Urang bakal neruskeun ieu palajaran dina tulisan salajengna.

Ieu firman anu sumping ka Yermia ti PANGERAN, saur-Na, “Ngadeglah di gapura Bait PANGERAN, sarta proclaimkeun di dinya ieu firman, jeung ucapkeun, ‘Dangukeun firman PANGERAN, eh sakumna urang Yuda, anu asup ngaliwatan gapura-gapura ieu pikeun nyembah ka PANGERAN. Kieu timbalan PANGERAN, Nu Maha Kawasa, Allah Israil: Benerkeun jalan-jalan maranéh jeung lampa-lampa maranéh, mangka Kami bakal ngantep maranéh cicing di ieu tempat. Ulah percaya kana kecap-kecap bohong, anu pokna: “Bait PANGERAN, Bait PANGERAN, Bait PANGERAN, ieu!” Sabab lamun enya maranéh estu-estuna ngabenerkeun jalan-jalan maranéh jeung lampa-lampa maranéh; lamun maranéh estu-estuna ngalaksanakeun kaadilan antara hiji jalma jeung sasamana; lamun maranéh henteu nindes urang asing, nu teu boga bapa, jeung randa, sarta henteu ngocorkeun getih anu taya kalepatan di ieu tempat, sarta henteu nuturkeun allah-allah séjén nepi ka mawa cilaka ka maranéh sorangan: mangka Kami bakal ngantep maranéh cicing di ieu tempat, di tanah anu ku Kami geus dipasrahkeun ka karuhun-karuhun maranéh, salalanggengna. Tenjo, maranéh percaya kana kecap-kecap bohong, anu moal aya mangpaatna. Naha maranéh rék maling, maehan, jinah, sumpah bohong, ngukus menyan pikeun Baal, sarta nuturkeun allah-allah séjén anu ku maranéh henteu dipikawanoh; tuluy datang jeung nangtung di hareupeun Kami di ieu Bait, anu disebut ku Asma Kami, sarta nyebut, “Kami geus dileupaskeun,” supaya maranéh bisa ngalakukeun sakabéh kalakuan keji ieu? Naha ieu Bait, anu disebut ku Asma Kami, geus jadi guha garong dina panon maranéh? Tenjo, Kami sorangan geus ningali éta,’ timbalan PANGERAN.”

Tapi ayeuna maraneh sing indit ka tempat Kami anu aya di Silo, tempat Kami netepkeun nami Kami ti baheula kénéh, sarta tingal naon anu ku Kami geus dipigawé ka dinya lantaran kajahatan umat Kami, Israél. Jeung ayeuna, ku sabab maraneh geus ngalakonan sakabéh kalakuan ieu, timbalan PANGERAN, sanajan Kami geus ngandika ka maraneh, ngadadak hudang isuk-isuk sarta nyarita, tapi maraneh henteu ngadéngé; jeung Kami geus nyaur maraneh, tapi maraneh henteu ngawalon; ku sabab éta, ka ieu Bait, anu disebut ku nami Kami, anu ku maraneh dipercanten, jeung ka tempat anu ku Kami dipaparin ka maraneh jeung ka karuhun maraneh, Ku Kami bakal dipigawé saperti anu geus dipigawé ka Silo. Jeung maraneh bakal dipiceun ku Kami ti payuneun Kami, sakumaha ku Kami geus dipiceun sakabéh dulur maraneh, nyaéta sakumna turunan Éfraim. Ku sabab éta, ulah maneh neneda pikeun ieu bangsa, ulah ngangkat sasambat atawa doa pikeun maranéhna, sarta ulah nyuhunkeun pangantaraan ka Kami; sabab Kami moal ngadéngé ka maneh. Naha maneh henteu ningali naon anu maranéhna lakukeun di kota-kota Yuda jeung di jalan-jalan Yérusalém? Yermia 7:1–17.